Svenska Canada-Tidningen.

Väktaren. Skandinaviske Canadiensaren. Canada.

$1.00 Per Ar. ALLMÄN NYHETSTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA Lösnummer 5c.

ÅRGÅNG XVIII. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DE N 14:de SEPTEMBER, 1910. Entered as Second Class Matter at the Post Office Department at Winnipeg, Can. and Grand Forks, N. D. N:r 37.

Prov. Library Jan. 20

C. J. PANSER,

en af Winnipegs mest kända och värderade svenskar afled i fredags i en ålder af nära 64 år.

Mr C. P. Panser, **vår allmänt kände** och populäre landsman, afled i fredags plötsligt i sitt hem 296 Ellen street. Dödsbudet kom mycket oväntadt, då mr Panser visserligen en längre tid varit mindre kry men dock ej alls lidit af någon egentlig sjukdom. Hans frånfälle sänker i djup sorg hans familj, för hvilken han alltid varit den mest exemplariske make och fader, och sorgen och förstämningen öfver hans bortgång är spridd i vida kretsar bland hans många vänner och bekanta.

Den bortgångne var i lifstiden en af de få som ha många vänner men ingen enda ovän. Hans lifliga och vänsälla sätt, hans goda och varma hjärta gjorde genast vid första sammanträffandet ett djupt intryck, och dem som förunnades att ofta sammanträffa med honom kunde ej underlåta att omfatta honom med den uppriktigaste tillgifvenhet. Mr Panser var därför öfveralt en välkommen gäst, och ville äfven gärna själf taga initiativet så fort det var frågan om att ställa till något trefligt. För landsmännen, det gamla hemlandet, det svenska språket och äfven för Svenska Canada Tidningen hyste han ännu det lifligaste intresse, churu han varit här i landet i fyrtio år. I härvarande lutherska församlings arbete tog han äfven liflig del och har i många år tillhört dess trustees.

Mr Panser hade en längre tid varit opasslig och åtnjutit ledighet från sin befattning, men sågs dock hvarje dag promenera omkring med samma glada leende, som vanligt. I fredags morse lämnade mrs Panser sofrummet vid 6-tiden, och mr P. klagade då öfver smärtor i ena sidan, men då dessa symptom många gånger förut förekommit, blef hon ej alls orolig däröfver. Men när hon kl. 8 återkom med frukost fann hon honom liflös i sängen. Synbarligen hade han drabbats af hjärtslag under sömnen.

Mr Panser var vid sin bortgång nära 64 år gammal. Han anlände med sin nu efterlefvande hustru år 1870 från Sverige till Wells, Minnesota, där han under 11 års tid tjänstgjorde som roadmaster vid Chicago Milwaukee & St. Paul railway.

Därifrån kom han 1881 till Canada och tillträdde här samma befattning vid C. P. R. med placering å olika platser. De sista sexton åren har han bott i Winnipeg och haft uppsikt öfver Winnipeg Beach och Teulon sträckorna.

Han sörjes närmast af maka, fyra söner och två döttrar, jämte öfriga släktingar. Hans fyra söner äro alla i C. P. R:s tjänst — Albert, switchman; Edward, section foreman, Leslie, Sask.; Claude vid Local freight office samt Bert vid transfer department. De båda döttrarna äro mrs James Morrison, Carberry, Man., samt mrs M. Feeley, 102 Spence Street.

Mr Panser hade förvärfvat sig vänskap och aktning ej blott inom sällskapslifvet utan han var äfven mycket värderad af förmän och kamrater på sitt dagliga verksamhetsfält.

Då C. P. R:s Vice-President, mr William Whyte, erhöll kännedom om mr P:s frånfälle, gaf han i några varmhjärtade ord uttryck för de känslor af saknad och deltagande som väcktes genom det oväntade dödsbudet. "Mr Panser", sade han, "var roadmaster vid C. P. R. för 24 år sedan jag kom hit, och allt sedan dess ha vi alltid ansett honom som en af järnvägens mest värdefulla och pålitliga tjänstemän. — Han kom till C. P. R. från Chicago jämte mr John M. Egan på föranstaltande af mr Van Horne, och mr Panser avancerade 1882 till roadmaster, en befattning som han allt sedan dess innehaft."

En del andra högre C. P. R. tjänstemän ha äfven gifvit uttryck åt samma höga uppskattning af den aflidnes lifsgärning i järnvägens tjänst. Den meningen tycks vara allmän bland mr Pansers förmän, att han var en af de bästa construction- och trackmen som någonsin arbetat vid C. P. R., och att saknaden efter honom både såsom människa och tjänsteman är djup och allmän bland järnvägens personal.

•

Begrafningen, som ombesörjdes af Edgar & Swanson, egde rum i söndags och var den största som på länge förekommit i Winnipeg. Mr Panser var medlem af flera sällskapsordnar — Odd Fellows, United Workmen, Canadian Home Cirkle, Orangemen och Frimurarne. I den sistnämnda orden hade han varit medlem i tjugu år och tillhörde en af de högre graderna, — begrafningen förrättades äfven under denna ordens auspicier.

I sorgehuset hölls först ett kort liktal af pastor J. Dahlberg, hvarefter kistan fördes till Masonic Temples högtidssal, där den högtidliga frimurareritualen genomgicks. Bland de närvarande märktes William Whyte, Vice President i C. P. R., C. J. Bury, general manager för linierna västerut, J. T. Arundel, general superintendent, W. H. D'Arcy, claims agent, m. fl. högre C. P. R. tjänstemän. Under det frimurarebröderna omgäfvo kistan, gaf mr D'Arcy uttryck åt allas saknad efter den bortgångne brodern och framhöll hvilken god och värderad lifsgärning han utfört samt hur allmänt aflidnen han varit. Sedan alla de närvarande defilerat förbi kistan, fördes den till kyrkogården i Elmwood, där frimurareritualen åter tillämpades och kistan sänktes i grafven under gripande afskedshälsningar från de sörjande.

Pallbearers voro följande gamla vänner och kamrater till den aflidne: R. Binney, roadmaster; R. Dawson, bridge and building inspector; A. McMartin, conductor; A. McDonald, roadmaster; W. Thornton, baggageman, och H. G. Webb, travelling engineer.

En massa blommor höljde kistan, och blomstergården från minnesgoda vänner och fränder var så rik att den måste medföras i en särskild vagn. Öfver ett hundratal vagnar medföljde i begrafningståget, och en mängd frimurarebröder, landsmän samt öfriga vänner och bekanta deltogo gående i processionen, som i sin helhet gjorde ett synnerligen imponerande och storslaget intryck.

Blommor och kranser hade sändts af följande:

Fellow Officers,
Assistant Chief Engineers Dept.,
Northern Light Lodge no 127,
I. B. M. of W. E., Lodge 119,
Order of Railway Conductors, C. P. R.,
Ancient Landmark Lodge,
Dispatchers Office, C. P. R.
Swedish Lutheran Congregation.
Canadian Home Circle,
J. T. Arundel,
Mr och mrs Swan Nelson.
J. D. McArthur.
W. Smith,
Mrs Stendahl,
Paul & A. L. Bardahl.
Mr & mrs J. Hallonquist.
Mr & Mrs L. Anderson.
Mr & mrs John Swanson.
Charlie Anderson,
Mr & mrs P. Sevick.
A. E. Thorns,
Mr & Mrs Strindlund.
Mrs Clarke & Ethel.
G. Ford & Wm Gordon.
Mr & mrs J. McMaster, Carberry.
F. D. Blakely & Family.
W. J. Whittaker.
Mr & mrs Simonson.
Ida, Greta, Alma & Gus.
Mr & Mrs Duncan.
Mr & mrs J. S. Blakely.
Mr & mrs J. C. Peterson.
Mr & mrs Fred Hamberg.
J. Lidholm & C. A. Jones med familjer.
Mr & mrs Frank Dart.
Mr & mrs Chas. J. Sandberg.
E. Enström.
J. M. Kullander.

Flera andra hade äfven sändt blommor, men deras kort medföljde i grafven, och vi ha därför ej kunnat få uppgift på dessa.

CANADA

Sin första lastångare å 10,000 tons får Ontario rätt snart. Firman Inland Lines; Ltd., Hamilton har nämligen i Collingwood en lastångare å 10,000 tons under byggnad och utrustad att föra 400,000 bushels hvete. Ångaren skall trafikera Superior m. fl. sjöar och lasta hvete, malm och kol.

Mot de protestantiska skilsmässorna har den påfliga legaten, kardinal Vantunelli, uttalat sig under en audiens, om han hårom dagen i Montreal gaf för den katolska sjömansklubben därstädes. Äfven den protestantiska uppfattningen af äktenskapet fann den gode prelaten alldeles förkastlig och den skulle till slut leda till, att katolicismen en gång segrade öfver hela världen.

Ingen kolbrist blir det i vinter i nordvästra Canada försäkras från Fort William. I denna hamn har lassats en mycket större kvantitet kol än någonsin tillförne, och det är det största lager, som nu finnes upplagdt i någon docka å amerikanska kontinenten.

Sädesinspektionen. Dominionregeringens "chief grain inspector" David Horn har erhållit entledigande från sin befattning. Han hade sitt hufvudkvarter i Winnipeg, där han bott sedan 1882, och blef 89 den förste "chief inspector".

Canada åt canadensarna. På den nyligen hållna metodistkongressen har enhälligt antagits en resolution riktad mot den oerhörda tillväxten af främmande element i Canada. Resolutionen går ut på, att naturalisation måtte beviljas först efter 5 års vistande i landet och rösträtt gifvas endast åt personer, hvilka ha en viss grad af intelligens och kultur.

Canadian trade and labour congress började i måndags sitt årsmöte, denna gång i Fort William.

Bättre italienare till Canada. I Italien pågår nu en af regeringen understödd rörelse att till Canada sända farmare och agronomer af de bättre klasserna. F. n. vistas kommissionen för det italienska emigrationsdepartementet i Rom uti Edmonton efter en fullbordad tur öfver västra provinserna. Meningen är som sagdt, att öfversända emigranter från den driftiga klass af farmare och trädgårdsodlare, hvilka bo i norra Italien, och de duktiga industriarbetarna, hvilka skola blifva präktiga medborgare i sitt nya hemland. I hemlandet börjar det nu på att bli öfverbefolkadt, hvarföre man vill bereda en del en bättre existens, där det ännu finnes godt om utrymme.

MANITOBA.

Brandons värmeledningsgropar. I Brandon har åtskilliga meningsskiljaktigheter rådt mellan vederbörande angående groparne för värmeledningsrören, som nu hålla på att nedläggas. Ordföranden i stadens arbetsutskott anser, att kontraktarne ej få taga upp flera gropar, förr än de blifvit färdiga med dem, som redan gräfts och t. o. m. polismakt har användts för att afhålla kontraktarna därifrån. Dessa ha förstås protesterat. Härom dagen kom frågan före vid city council. Där beslöt man emellertid att med hänsyn till den snart annalkande vintern, tillåta kontraktarna att gräfva så många gropar de vilja. Så nu få Brandonborna akta sina armar och ben under mörka kvällar.

Lokomotivet hoppade af spåret. Härom dagen inträffade å Winnipeg Regina tåget (C. N. R.) ett missöde nära Brandon Junction. Lokomotivet hoppade nämligen ur spåret. Hade ej farten varit tämligen långsam, torde hela tåget ha följt efter ned utför vallen. Passagerarna kastades emellertid vid stöten från sina platser och panik uppstod. Flera kvinnor svimmade. Ingen blef emellertid svårare skadad. I sista minuten hoppade lokomotivpersonalen af. På grund af de många järnvägsolyckorna, borde också eldare och förare hos de olika bolagen få genomgå en grundlig kurs uti konsten att kvickt hoppa af ett lokomotiv och därtill en smula akrobatik för att riktigt kunna komma ned helbregda på sina två ben och på lämpliga platser.

Dauphin går framåt. Town council har beslutit att för en kostnad af $950,000 uppföra vattenledning och ett klocksyr

Räddad undan döden. En 15 års pojke i Brandon, Wilfrid Elliot var härom dagen ute för ett äfventyr, som kunnat sluta illa nog. Han var ute och red på Tenth street, då hästen i mörkret snafvade och föll ned i ett 6 fot djupt dike, gräft för ett värmeledningsrör. Lyckligtvis kastades pojken af alldeles vid kanten af diket, ty i annat fall hade han kommit under hästen och helt säkert krossats.

Uppgörelse med Northernindianerna. Ett fördrag har nu afslutats med indianstammarna i Deer's Lake East, Fort Churchill och York Factory, hvarvid dessa erhöllo en sammanlagd summa af $20,000.

Den välvillige municipalsekreteraren. I Brokenhead lefver en hedervärd municipalsekreterare vid namn Mike Hoban med kanske något vidlyftiga vanor. Dessa vanor, som ej riktigt lämpa sig för en kommunal tjänsteman synas också vara honom själf utan äfven andra till ganska stort men och förargelse. Man kan nästan tro sig uppe i en aflägsen guldgräfvarestad för 50 år sedan och icke uti vårt lugna och civiliserade Manitoba, när man hör den unge mannens mandat. Härom aftonen kom han in uti ett af samhällets hotell för att taga sig en styrketår. Inne i saloonen sutto en del män med samma ärende. Den municipale tjänstemannaynglingen tyckte säkert att han måste visa sig gentil. Så alla bjödos de öfver lag att taga sig en "drink". Ja, välviljan tog sig en ganska drastisk form. Ty en galizier, som var stram nog att afböja bjudningen, tvingades med en revolver för ögonen, att gå till baren och taga sig ett glas. Men i den öfverflödande välviljan tryckte han i hastigheten af, så att hela krutsatsen flög den staekars galiziern i ansiktet och skådade svårt ena ögat. Lyckligtvis var pistolen laddad med löskrut. Men saken synes ju allvarlig nog, och det torde komma att bli efterräkningar, nog så kännbara, för den "välvillige" municipalsekreteraren.

En ganska svår difteriepidemi går f. n. å åtskilliga trakter af Manitoba. Därtill torde nog ha medverkat det häftiga ombytet af vädret.

Farmköp. Landagenten D. Honeywell har i Carman köpt 32 kvarts sektioner land för $125,980, d. v. s. ungefär $39.37 per acre. Å samma plats såldes H. W. Clanding's egendom i förra veckan till McConnell och Larson för $22,000. En del af detta område ligger under stadens gränser.

Brist på skördearbetare i Manitoba. I trakten af Brandon och på andra platser inom provinsen råder en stor brist på skördearbetare och många farmare ha måst vända sig till närgränsande distrikt i Saskatchewan för att få folk. Denna brist torde ha sin grund i den intensiva verksamhet som från Saskatchewans sida gjordes före skörden att draga all tillgänglig arbetskraft till denna provins. Dess agenter mötte vid tågen i Winnipeg och lofvade där "guld och gröna skogar" åt dem, som ville komma. Man ser också resultatet. Härom dagen voro åtskilliga farmare från Reston distriktet in till Brandon för att söka skaffa sig arbetskraft, men där fanns intet att få. Skarpa förebråelser riktas nu mot Manitobaregeringen för deras försummedse och litet hvarstädes göres den anmärkningen, att Roblinregeringens farmarevänlighet ej riktigt håller streck. Lofva är godt, men att hålla är svårt.

De sista smultronen. Den 6 ds. plockades i närheten af Minitonas vilda smultron. Det var nog den sista skörden under detta år.

Teatern i Brandon är nu färdig att öppnas. Den kommer att ha sin egen orkester och är försedd med alla nutidens sceniska anordningar.

Smittkoppor i Dauphin. I Dauphin han yppats flera fall af smittkoppor. Man fruktar för, att farsoten skall sprida sig vidare öfver provinsen.

Indianer i naturtillstånd. Alldeles intill Manitobas gränser uti Nordväst-territoriet lefver ännu i 20:de århundradet en indianstam i fullkomligt naturtillstånd med pil och båge och sina "sälla jaktmarker". En präst vid namn Stantmier, hvilken har sitt fält omkring Berens river, som mynnar i norra Lake Winnipeg, har där i trakten kommit i beröring med en indianstam, hvilken lefver i fullt naturtillstånd. De gå klädda i kaminskinn, bo i sina wigwams året om samt äro skickliga jägare och kanotskötare. Vapnen bestå af pil och båge. Stammen lyder under en höfding, biträdd af tvänne andra, och dennes värdighet går icke i arf, utan till efterträdare väljes den skickligaste jägaren. Ända till två år sedan hade aldrig någon hvit besökt deras marker. Då kommo emellertid regeringens polismän dit för att lägga hand på höfdingen och medicinmannen, för det stammen, enligt sina gamla sedvanor, plägade döda alla gamla orkeslösa personer samt alla, som ledo af dilerium. Höfdingen begick självmord under vägen men medicinmannen sitter i ett slags lindrigt fängsligt förvar. Deras karaktär är ännu hederlig, tack vare att de ej kommit i beröring med de sämre elementen af de hvita. Deras religion är en dyrkan af en "storande", till hvilken de offra. Regeringen har nu med stammen slutit en öfverenskommelse och en missionsverksamhet har börjats bland dem.

Tågolycka å linien Winnipeg—Kenora. I fördags e. m. skedde en tågurspåring vid Woods Crossing några få mil från Winnipeg å linien Winnipeg—Kenora. På grund af att en växel lagts orätt, gick lokomotivet af spåret och störtade med utför banvallen. Eldaren, Samson Patison, dödades genast och föraren erhöll också en sådan skakning, att han måste föras på sjukhus. Ingen af de följande vagnarne skadades och passagerarne kände icke så mycket af stöten, att de anade någon svårare olycka. Den växlare, Leland, som genom sin försumlighet orsakade urspåringen, var onykter och har därföre häktats.

Kossan förorsakade tågurspåring. Den första vagnen i ett extratåg å Winnipeg—Selkirk och Lake Winnipeg elektriska järnväg körde härom dagen mot en ko och urspårade. Lyckligtvis kom vagnen mot en stolpe, ty i annat fall hade han urspårat. Dess 23 passagerare undslippo sålunda med blotta förskräckelsen. Den staekars kon dog förstås genast utan att få glädja sig åt den effekt den så där ofrivilligt gjorde. Hvilket ju också kan vara det samma, när man tänker på huru fredlig och allt annat än anarkistisk en kossa plägar vara.

Fårafveln lönar sig i Manitoba. En del farmare i trakten af Brandon ha börjat med fårafvel, som de också finna ganska lönande. Flera stora flockar finnas nu i detta distrikt, där för få år se'n blott endast fanns några få får. En af de främste farmarne, Elgin från Maple Creek är nu som bäst i färd med att från sin gård sända ett tusen får, den största sändning, som någonsin gjorts i västra Canada.

SASKATCHEWAN.

Ruskigt fynd. En farmare i Perdue fann härom dagen å sitt område en människoskalle i en urtappad sjö. På grund af pannans hoptryckta form synes det ha varit en indian, som uti denna "sjö" en gång i tiden funnit sin graf.

Inbrottstjufvar i farten. I Redvers grasserade inbrottstjufvar natten till lördagen. På fem platser gjordes påhälsningar och på andra håll ämnade man sig också in, men syntes sedan ha ändrat mening. Byet blef emellertid skäligen ringa.

Dåligt med bränsleförrådet i Saskatchewan. Regeringen i Saskatchewan har gjort en undersökning angående bränsleförrådet inim provinsen. Därvid kom det i dagen, att befolkningen, såväl i municipalsamhällena som å landsbygden, på få undantag gör mycket knapphändiga förberedelser för att skaffa sig vinterförråd af bränsle. Förut har bristen på bränsle inom provinsen varit mycket kännbar, hvarför regeringen nu vill i god tid göra sina påminnelser.

Drunknade. I torsdags f. v. drunknade i Moose Jaw uti rivern eldaren Montgomery och mekaniske arbetaren Joseph Laing, anställda vid C. P. R. Jämte en tredje kamrat voro de på hemvägen från en utfärd och helt nära stranden, då olyckan skedde. Laing och Montgomery skulle byta plats. De gjorde detta något vårdslöst, så båten kantrade och alla tre kommo i vattnet. De båda nämnda, som ej kunde simma, sjönko genast. Den tredje lyckades, fast med svårighet, nå stranden.

"Hands up!" I Indian Head blef härom natten en tjänsteman B. Niles vid C. P. R. stationen rånad å $30. Då Niles vid 2-tiden såg upp från sitt arbete, föranledd af ett lätt buller, såg han en maskerad man, som riktade två revolvrar mot honom. "Hands up!" kommenderade den maskerade.

Niles måste lyda. Först öppnade mannen kassalådan och tog därur $20, och undersökte därefter Niles' fickor där $10 blefvo bytet. Därefter försvann han hastigt ut i mörkret. Saken rapporterades genast utefter linien. Snart anhölls också en neger, just då han var i färd att söka hoppa på ett godståg.

Dyra äpplen blir det i år. Äppelskörden i Ontario och östra Canada har blifvit mycket knapp äfvensom i British Columbia. Man kan därföre vänta höga äppelpriser innevarande höst och till vintern.

Baptistmissionärer. Inom kort sänder baptistkyrkan i Canada ut till Indien sex kvinnliga missionärer. De resa öfver Vancouver och skola under vägen från Toronto hålla möten bl. a. i Winnipeg, Brandon, Calgary och Vanvouver.

ALBELRTA.

Regnet hindrar järnvägsbyggandet. Det svåra regnet härföriden har uppblött marken så, att arbeten vid Canadian Northern och Grand Trunk väster om staden ha måst inställas.

Alixdramat. Den 7 ds hölls förhör med Clark Woods, hvilken mordade kontraktaren Hector Murry. Vittnena intygade, att ordutbytet mellan den häktade och Murray ej varit något grält, och att betalning skulle på kvällen ha utbetalats. Woods tyckes hoppas på att bli dömd för dråp.

Saskatchewan river stiger. Efter det senaste regnet har Saskatchewan river stigit tre fot. Detta kommer mycket lägligt för timmerflottningen. Floden stiger allt fortfarande.

Nya järnvägar. Några penningmän i New York lära stå bakom ett förslag, som i dagarna framlagts för regeringen och hvilket går ut på att Alberta från den internationella gränsen till Peace River landing, en sträcka på 700 mil. Denna järnväg skall stå i förbindelse med Jim Hill systemet i Montana. Ett bolag är redan bildadt bestående af nämnda New-Yorkkapitalister som järnvägsägare och kolgrufvespekulanter i Canada m. fl. De första 100 milen äro redan utstakade från gränsen nordväst genom Cardstone och Pincher Creek till södra grenen af Old man river. Sedan skall en sammanbindningsbana byggas från Pincher station till Canadian Pacific. Premierminister Sifton har gifvit sitt medgifvande till byggandet af denna första del. Bolaget, som går under namnet af Pincher Creek, Cardston and Montana railway, ämnar vid nästa parlamenssession anhålla om utsträckning af detta medgifvande, så att de äfven kunna bygga en hufvudlinie genom Alberta och Edmonton till Peace River och därjämte en bibana till Kootenay till kolfälten, om hvilka bolaget försäkrat sig.

Arbetet på första delen har redan påbörjats.

Telefon till Peace River. Telefonledningen till Peace River är nu färdig och det första samtalet mellan denna ort och Edmonton—Strathcona (400 mil) expedierades härom dagen. I fjol nådde linien Lesser Slave Lake kolonien, hvilken händelse ansågs vara en riktig epok. Meningen är nu emellertid att draga ledningen vidare till Grand Prairie och Fort Vermillion.

Tre år för häststöld. I Medicine Hat har en person vid namn Dickson m. Kay dömts till 3 år för häststöld.

Regeringen köper telefonlinien. Alberta Southeastern Telephone company har af regeringen mottagit ett anbud å dess telefonlinie mellan Medicine Hat och Cypress Hills. Däröfver råder allmän tillfredsställelse i trakten.

BRITISH COLUMBIA.

Han mördade sin hustru. Härom aftonen påträffades mrs George Reid mördad i sitt hem i Clayburn vid Fraser floden. Mordet hade utförts med en rakknif. Mannen är försvunnen, och man misstänker honom för dådet. Paret voro främlingar och hade för blott en vecka sedan kommit dit. De lefde mest för sig själfva, och ingen missämja syntes råda mellan dem. Man antager, att den olyckliga mördats tidigt på morgonen.

Ett par arbetare bodde i samma hus som Reids. Då de på kvällen kommo hem, befanns ytterdörren stängd. De gingo då in genom ett fönster. I öfre våningen funno de hustru Reid död med afskuren strupe och med märken å hufvudet af hammarslag.

Grand Trunk Pacific's hufvudlinie väntas nästa sommar bli färdig till Tete Janne Cache och att vid denna tid tågen skola vara i gång till Cache. Skenor ha nu utlagts till Athabasca riverdalen vid foten af Yellow Head. Omkring 1 okt. uppnås Prairie Creek och i början af december Athabasca's strand.

Ett flygskepp har konstruerats af William Wallace Gibson i Victoria efter två års arbete. Det är en aeroplan, 54 fot långt och 8 fot i omkrets. I tisdags förra veckan gjordes ett förberedande uppstigningsförsök, som aflöpte lyckligt. "Skeppet" är så konstrueradt, att det kan höjas och sänkas efter önskan och styres med endast en häfstång. Skulle någonting tillstöta under färden, kan maskinen långsamt sänkas. Två propellrar gifva en hastighet af 40 mil i timmen, men behöfver blott 18 knop för att höja sig.

Det är "flygande planer", som synes och därtill högtflygande, men vi ha all anledning att tro dem kunna realiseras.

ONTARIO.

En vansinnig hoppar ut genom kupéfönstret. På östgående atlanterexpressen inträffade härom dagen en synnerligen dramatisk händelse, som emellertid ej fick någon allvarligare följd. En stund efter det tåget passerat Kenora, rusade en af passagerarne uti första klassens vagn helt plötsligt upp från sin plats, ilade mot fönstret och kastade sig handlöst ut därigenom. En af medpassagerarne skyndade genast till allarm apparaten, så tåget stoppades och backade. Knappt 100 meter därifrån såg man en person, som försökte stiga öfver stängslet. Han befanns vara alldeles oskadd, blott med några få obetydliga skrämor efter sin ganska vådliga färd.

Det visade sig, att mannen i fråga var en vansinnig, James Rea, som led af självmordsmani och nu skulle föras ur landet. Han hade varit i landet sex månader. Nu fick han åter ett anfall, och lyckades, fastän händerna voro hopbundna, obemärkt af vaktaren, komma fram till fönstret och göra sin halsbrytande färd.

En tennfyndighet har påträffats å Chats island, i närheten af Arnprior. Fyndigheten visar 25 pros. rent tenn.

En flughistoria. I Toronto har en man vid namn Albert Chamberlain rymt sitt hus på grund af att han såg för mycket flugor. Detta hade sin naturliga förklaringsgrund och en hvar skulle säkerligen ha gjort det samma. Antagligen, för så vidt man ej varit en praktisk person, som förstått, att sätta "p" för flugorna. Nu kommo de i massor in genom ett hål i golfvet, som vårdens katt gjort. En annan hade kanske satt ett flugnät framför hålet — ty icke behöfde man väl krusa vårdens katt — men vår man flyttade i stället sin väg, rymde för flugorna och stämde sedan värden, för det han insläppt andra "hyresgäster", om också genom ett hål i golfvet.

Kvinnor i universitetssenaten. I senaten för universitetet i Toronto ha invalts "misserna" Lawlor, Ross och dr Augusta Stowe Cullen. Det är första gången någonting sådant händer vid ett universitet.

Elevatorerna börja öppnas. Den första sändningen af spannmål infördes i fredags till Grand Trunk Pacific's elevator i Fort William. Denna elevator, som är den största i världen, och rymmer 4,000,000 bushels, har nu öppnats för året.

Märkliga förhållanden vid asylen i Hamilton. I den rapport, som provinsinspektören afgifvit angående de båda kriminalmördarnes, Moir och Taggart, flykt från asylen i Hamilton, bringas ganska märkliga förhållanden i dagen. Provinsdetektiven stod också i begrepp att anhålla ett dussin vaktare, då stadspolisen klumpigt lade sig emellan och förstörde alltsammans genom att häkta de båda vakterna McCullough och Trapnell. Provinsdetektiven meddelar bl. a. att tvänne kvinnor på ett mystiskt sätt försvunnit från asylen för flera månader sedan, men ännu, trots polisens ifrigaefterforskningar, icke återfunnits hvarken lefvande eller döda.

(Forts. å sid 11.)